

strækkelig Grund til at gjøre det i nærværende Tilfælde, og at det navnlig vilde være aldeles urigtigt, om Salairerne ved Skovauctionerne skulde ned sættes til de Beløb, som i Lovforslaget ere foreslaaede med Hensyn til de Auctioner, som det nærmest omhandler. Ved første Behandling blev der fra flere Sider udtalt den Tanke, at man udtrykkelig skulde undtage Auctioner over skovet Brænde fra at behandles efter den foreslaaede nye Lov. Dette har Udvalget dog ikke fundet vilde være rigtigt. Det maa nemlig ganske vist indrømmes, at der kan gives Tilfælde, hvor Auctioner over skovet Brænde ganske vilde ind under det gjældende Begreb om de Arter Varer, der, naar de sælges ved Auctioner, skulle nyde Godt af det modererede Gebyr. Der kunde for Exempel ikke være det Mindste at indvende imod, at man paa Børsen folgte ogsaa skovet Brænde, og en saadan Auction maatte jo da ganske vist hidtil behandles paa samme Maade som en anden Handelsvareauktion, og Udvalget kunde ikke ansee det for rigtigt nu ved den foreslaaede nye Lov at træffe en Bestemmelse, der kunde medføre, at Auctions salairet af skovet Brænde i nogle Tilfælde vilde blive forhøjet udover, hvad det tidligere lovligt havde været. Udvalget har meent, at man burde bestræbe sig for, at Forholdet i det Hele taget med Hensyn til disse Auctioner blev aldeles uforandret, saaledes som det hidtil havde været, og ligesaa vel som man ikke vilde, at den foreslaaede nye Lov paa nogen Maade maatte kunne drage tilfølge, at Gebyrerne ved disse Auctioner i noget Tilfælde bleve nedsatte, saaledes fandt man, at det paa den anden Side heller ikke paa nogen Maade kunde være rigtigt at bidrage til, at det skulde blive en Conseqvent af den nye Lov, at der i noget Tilfælde skulde kunne beregnes et større Gebyr af disse Auctioner end det, der hidtil har været lovligt. Med dette Hensyn for Die har da Udvalget fremsat det Forslag, som findes under Nr. 1, og som gaaer ud paa, at den Parenthes, hvori det hedder, at under Handelsvarer skal ogsaa indbefattes skovet Brænde m. v., skal bortfalde. Udvalget maa finde, at denne Parenthes i ethvert Tilfælde ikke kan gjøre nogen Nytte, men at den derimod ganske vist kan give An-

ledning til Misforstaaelser, til at troe, at man vil forandre det hidtil i Forordningen af 1832 begrundede Gebyr særligt for disse Auctioners Bedkommende. — Med det samme Hensyn for Die har Udvalget endvidere troet, at det vilde være rigtigt at stille det Forslag til en ny Paragraph, som findes under Nr. 6. Nu er Forskjellen mellem det almindelige og det modererede Auctions salair den, at det første er 4 pCt., det andet 2 pCt. for de første 500 Rd. med en derefter aftagende Scala, hvorimod Forskjellen efter den nye Lov skal være den, at det almindelige Auctions salair skal være 4 pCt., det modererede strax $\frac{1}{4}$ pCt. Den Forskjel, der saaledes nu skal indføres, er efter Udvalgets Mening saa stor, at det vel kunde tænkes, selv om man iøvrigt lader Reglerne for, i hvilke Tilfælde den ene Art af Salair og i hvilke Tilfælde den anden Art skal betales, blive de samme, at saa dog mange Skoveiere maaskee i Indførelsen af en saa stor Forskjel i Salairerne kunde finde et Motiv til at træffe kunstige Dispositioner med Hensyn til den Maade, hvorpaa Auctionerne over deres Skoveffecter bleve afholdte, som de ikke tidligere havde følt nogen Opfordring til, og som vilde kunne trykke de factiske Forhold. Men til at begunstige saadanne Dispositioner har Udvalget meent, at der ikke var nogen Anledning. Udvalget har overhovedet meent, at man maatte indrømme, at der slet ikke ved Skovauctioner var nogen Anledning til at ønske nogensomhelst Forandring i de hidtil lovligt bestaaende Forhold. Det er derfor, at Udvalget altsaa har foreslaaet den nye Paragraph, der gaaer ud paa, at det, hvad Skovauctioner angaaer, skal, forsaavidt Forordningen af 27de Juli 1832 efter de hidtil bestaaende Regler maatte være anvendelig paa dem, dog have sit Forblivende ved Salairet efter Forordningen af 1832, saa at Bestemmelsen i Lovforslagets § 1 ikke skal komme til Anvendelse. — Det Samme, som Udvalget saaledes har meent at maatte foreslaae med Hensyn til Skovauctioner, har det ogsaa meent, at der var Anledning til at foreslaae med Hensyn til Strandingsauktioner. Det blev ved første Behandling af den ærede Landssthingsmand for Bornholm (Sonne) fremsat, hvilke Betænkeligheder der kunde reise sig med Hensyn til Anvendelsen af den fore-